

[Steen.]

kring i Venstres og konservative Provinsbladets Trykkerier, og saa bliver Resultatet af det, der foregaar, en Avis, hvori der staar, at nu synes aabenbart den sidste Rest af den Smule Indflydelse, de Radikale dog engang havde, at være sat over Styr. Nu er der intet tilbage, nu har de fuldkommen givet sig Hr. Stauning i Vold, nu er de fuldkommen udslettet, og saa slutter man bekymret med at spørge: Hvad siger de radikale Vælgere? Vi fik et Afkog af denne Agitation i Dag baade af det ærede Medlem Hr. Brorsen og af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var paa Hovedstadspressens Linie, hvorimod det klart fremgik, at det ærede Medlem Hr. Brorsen fortrinsvis læste Provinspressen.

Jeg vil gerne over for denne Agitation gøre opmærksom paa, at Befolkningen i dette Land er meget klogere, end den Agitation har til Forudsætning. De forstaar særdeles vel at vurdere baade Samarbejdets Vilkaar og Resultaterne. Ja, Vælgerne forstaar det endog saa godt, og de respekterer det efterhaanden i den Grad, at de helt er holdt op at regne med andre Muligheder for et Grundlag for den Politik, der kan føres her i Landet, end netop dette. Det er unægteligt lidet smigrende for Oppositionen her i Landet, men jeg maa sige, det er nu ikke vor Skyld alene.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i den senere Tid ved forskellige Lejligheder talt om Samling af Kræfterne inden for det politiske Arbejde. Hvis den Tale er Udtryk for noget andet og mere end den gamle, af os alle kendte konservative Tilbøjelighed til at gaa ud fra, at ens eget er saa rigtigt og værdifuldt, at det maa dog alle kunne samles om, thi i saa Fald har det naturligvis ikke Interesse for os andre, der mener noget andet, hvis den er Udtryk for den Tankegang — og det ærede Medlems Tale her i Dag tydede stærkt herpaa —, at det ærede Medlem ønsker et Samarbejde i Respekt for hinandens Anskuelser, visende Hensyn til de forskellige Forhold og forskelligartede Interesser, hvoraf Helheden bestaar, da vil vi med Glæde imødesee et Samarbejde med det ærede Medlem. Tiden stiller Opgaver og Problemer nok til den Indsats, vi har Mulighed for i Forening at øve. Det radikale Venstre har for længst forstaaet og erkendt Tidens Vilkaar for gennem Forhandling og Samarbejde at kunne øve Indflydelse. Vi har taget Konsekvenserne heraf, og det agter vi ogsaa fortsat at gøre.

Valdemar Thomsen: Lad mig straks indrømme, at jeg i det væsentlige kan give det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch Ret i hans Betragtninger angaaende Udenrigs- og Neutralitetspolitikken og ogsaa til Dels med Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet, men saa hører ogsaa Enigheden op, og det ærede Medlem venter vel heller ikke, at vi andre skal deltage i hans Lovprisning af Regeringen, der for øvrigt — lad mig give ham den Kompliment — er behagelig afdæmpet sammenlignet med det, vi tidligere har oplevet her i Salen med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen som Ordfører, med den Skamros, som kom over hans Læber, naar han talte om Regeringens Politik.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har jo i Formiddags set paa Regeringen og Begivenhederne fra sin Side, og saa maa han finde sig i, at vi ser paa det fra vor Side, en Smule kan der maaske falde af til gensidig Belæring.

Et af de Spørgsmaal, der ofte og med Rette diskuteres Mand og Mand imellem, er dette, om Regeringen og dens Partier ved et kommende Valg har Mulighed for endnu en Gang at klare Skærene. Regeringen har, som det jo nu er blevet fremhævet gentagne Gange, gennem to Samlinger haft den fulde Magt og Myndighed til at vise, hvad den duer til. Den har vist sit Ansigt og har afstukket de Linier, der sandsynligvis vil blive fulgt ogsaa i den kommende Samling, forudsat naturligvis, at der ikke sker den noget hændeligt. Men altsaa, Regeringens politiske Linie er lagt, og derfor har vi nu, i Modsætning til tidligere, et Grundlag for at bedømme de to Partiers Chancer paa den kommende Valgdag, idet man naturligvis ved en saadan Bedømmelse maa gaa ud fra, at Forbindelsen mellem dem, hvad man jo ikke kan vide, vil holde nogle Aar frem i Tiden.

Spørgsmaalet bliver nu for det første dette, om de Valgløfter, som Regeringen er kommet til Magten paa, er eller vil blive indfriet inden for den nærmest kommende Tid, eller i hvert Tilfælde, om de Forventninger, som Vælgerne har næret, da de sidst afgav deres Stemmer for Regeringspartierne, i tilstrækkelig Grad er blevet opfyldt. Her maa man desværre, hvilket er et stort Held for Koalitionen, tage i Betragtning, at anselige Vælgermasser er saa haardhuedede og saa stædigt partipolitisk indstillede, at de, hvad enten det gaar op eller ned, ligegyldigt om Løfter holdes eller Løfter brydes, stemmer paa